

CUỘC ĐỜI

Thơ: *Quê Hương*

Nhạc: *Hồng Trần Phạm Đình Đai - 8/2009*

♩ = 60

Miệt mài nhện mãi giăng tơ, Miệt mài con
dệt giấc mơ ảo huyền. Nên giờ chẳng chút bình yên, Quanh con giăng
phủ muôn phần Chúa ơi! Nhện kia cứ mãi một đời Đem tơ giăng
phủ khắp trời nhân gian. Dẫn cho người ghét vô
vàn, Nhện giăng tơ mãi, chẳng màng sợ chi. Phần con chẳng khác nhện
gì, Dối gian giăng phủ lối đi ngõ về. Để
giờ khi tỉnh cơn mê, Lặng nhìn Thánh Giá tái tê cõi lòng. Ô
kia Chúa vẫn chờ mong, Dẫn con làm Chúa buồn lòng xót xa. Đôi

vòng tay vẫn mở ra, Đón con bằng cả bao la ân tình. Ngán

ngơ nhìn lại chính mình, Mới hay con quá vô tình Chúa ơi!

Con sao giống nhện một đời, Giăng giăng tơ chẳng nghe Lời Cha

ban. Ở Cha thì vẫn tuôn tràn, Phần con vẫn thế muôn vàn tội

nhờ. Chúa ơi! Sao Chúa vẫn chờ, Dẫu khi con

trẻ ở hồ ngoảnh đi. Chúa hỡi! Con chấp tay, Xin Người ngự

xuống từng ngày bên con, Để đời con vẫn nguyên

còn, Một lòng trung tín sắt son nơi Người.